

Когато нѣкой ви кара да направите грѣхъ, той иска да прахосате своята божествена енергия, Пиете чаша вино — на слѣдния день ви боли глава; какво сте придобили? По-благороденъ да сте станали — не е. Защо да желаемъ и вършимъ нѣща, които не придаватъ нищо на нашия характеръ? Всинца трѣбва да се ограничимъ само въ рамкитѣ на ония удоволствия, които сж позволени, законни, естествени. Напр., вземете едно момче и момиче, които играятъ на кончета и на кукли — тия нѣща имъ принасятъ извѣстни удоволствия, а отъ друга страна сж и възпитателни, приготвятъ ги за други служби. Тѣй, и за по-възрастнитѣ има въ живота извѣстни удоволствия, които сжщо могатъ да ги ползватъ. Обаче, има и удоволствия, които всѣкога носятъ съ себе си разрушение на човѣшкитѣ чувства, на човѣшкитѣ сили, на човѣшкото спасение. Неестественитѣ животъ, тѣй наречената скрита, незаконна любовъ, която упражняватъ нѣкои мъже и жени, дѣйствува разрушително и върху сърцето и върху ума имъ. Вие обичате нѣкого, запитайте се, угодно ли е това Богу, принася ли полза на този, когото обичате, да-ли не развърщавате неговата душа и неговия умъ. Иосифъ бѣше младъ, неопетненъ; една развратена жена поискала да го оскверни, но той не се поддаде на нейното изкушение, за да опетни името си, отъ което — ако бѣ се поддалъ — ни поменъ нѣмаше да остане. Заблѣжете, първо жената, Ева, бѣ турена на изпитание и не устоя, а слѣдъ туй — и нейниятъ мъжъ; сега се туря мъжътъ на изпитание. Тази сжщата змия бѣ, която изкуси Ева въ градината: — „Вижъ, ако вкусишъ отъ това дърво, какви знания, каква сила